

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا ابا عبدالله و على الأرواح التي حلت بفنائك

جریان‌های مخالف پیامبران و طاغوت ۱.

داستان برجسته‌ای که در کل تاریخ بشر کشیده شده، داستان نامدار پیامبرانه است. طبیعتاً در برابر پیامبران، جریان‌های مخالفی شکل می‌گرفت که قرآن به آن‌ها «طاغوت» می‌گوید. همیشه یک جریان الحاد پیش روی پیامبران وجود داشته که به مخالفت با آموزه‌های آنان و نهضت اجتماعی‌شان می‌پرداختند؛ گاهی در حاشیه حرکت پیامبران و گاهی در برابرشان می‌ایستادند و حتی گاهی خود جریان غالب می‌شدند. این طاغوت گاهی در میان پیروان و امت پیامبران هم شکل می‌گرفت. مثلاً جریان امت حضرت موسی علیه‌السلام را شنیده‌ایم که به سرعت از دین‌شان منحرف شدند و دائم حضرت موسی را عذاب می‌دادند در حالی که او آن‌ها را از زیر یوغ فرعونیان نجات داده و معجزات فراوانی به آن‌ها نشان داده بود.

ویژگی‌های قوم بنی اسرائیل در قرآن ۲.

این قوم با وجود نعمت‌های فراوان، انحراف را خیلی سریع رقم زدند؛ از جمله گوساله‌پرستی و انواع بهانه‌تراشی‌ها. با اینکه در میان‌شان مؤمنان مجاهدی هم بودند و حوادث تحسین‌برانگیزی را رقم زدند، اما جامعه مخاطب حضرت موسی نگاه ظاهر بین و طبعی شدیداً خاکی داشت. دنیاطلبی، گرایش به ربا حتی در شخصیت‌های دینی‌شان، بخل زبانزد و... از جمله ویژگی‌های جدی آنان بود. قرآن با قوم یهود برخوردی شدیداً انتقادی دارد و طبیعت و جایگاه آنان و نحوه برخورد با آنان را به‌وضوح بیان می‌کند. قوم یهود با بغض و کینه شدید نسبت به قرآن، خطوط چهره سرکش خود را در تاریخ ترسیم کرده‌اند.

آرزوهای دنیایی و برگزیدگی ظاهری، دغدغه اصلی آن‌ها بود و دغدغه الهی نداشتند. نفاق و دورویی، جعل حدیث، تحریف ادیان، نافرمانی‌های آشکار مانند گوساله‌پرستی، سر باز زدن از جنگ، کفران نعمت، بهانه‌گیری‌های فراوان مثل ماجرای گاو بنی اسرائیل و حتی کشتن پیامبران، بخشی از تاریخ رفتار این قوم است. این برگزیدگی ظاهری، نوعی نژادپرستی دینی را در میان آنان ایجاد کرد. این آسیب بعدها به امت حضرت عیسی علیه‌السلام نیز سرایت کرد.

نتیجه تاریخی و ظهور صهیونیسم ۳.

ادعای برگزیدگی باعث شد که یهودیان خود را فرزندان خدا بدانند و عذاب الهی را برای خود محدود و موقتی ببینند. این انحراف ریشه در نعمات الهی داشت که با کج‌روی همراه شد و موجب نژادپرستی دینی گردید. یهودیان تبلیغ دین نمی‌کنند و بقیه را آدم حساب نمی‌کنند. این عامل، یکی از دلایل محدود ماندن جمعیت‌شان بوده است.

بازتاب این رفتار، عذاب‌های الهی و محکومیت به ذلت بود. این قوم همواره پراکنده و بی‌سرزمین باقی ماندند و در جهان منشأ شرارت‌های فراوانی شدند. این نفرت جهانی فقط مربوط به مسلمانان نیست بلکه در بین بسیاری از ملل ریشه دارد. در این میان، سوءاستفاده از نعمات الهی به ظهور صهیونیسم انجامید. این فرقه سیاسی و ملی‌گرایانه یهودی در اواخر سده ۱۹ شکل گرفت و هدفش تشکیل میهنی برای یهودیان بود. صهیونیسم با استناد به هولوکاست و حمایت استعمار، فلسطین را غصب کرد.

بسیاری معتقدند که غرب می‌خواست یهودیان را در جایی متمرکز کند تا از شرشان خلاص شود و آتش را در دامن جهان اسلام بیندازد. این پروژه استعماری، گذشته از غصب فلسطین، تضعیف جهان اسلام، تفرقه‌افکنی و رواج فساد را نیز در پی داشته است.

پیوند عاشورا و مبارزه با استکبار ۴.

حزب بنی‌امیه هم با خوی استکباری خود حاکمیت را غصب کرد و پیامبر اسلام (ص) فرموده بود که حاکمیت بر قوم بنی‌امیه حرام است. این شرارت، با خلافت عثمان از بنی‌امیه آغاز شد و امام حسین (ع) با شهادت خود الگویی ماندگار برای مبارزه با مستکبران شیاد ارائه کرد. امروز هم این الگو الهام‌بخش ملت‌های آزاده است.

و السلام علیکم و رحمه الله و برکاته